

გაზეთი

1
1989

ნახ. ჯ. ლომიანი

რა ლამაზად ჩამომდგარა ათას ცხრაას ოთხმოცდაცხრა!
გარდაქმნასაც შევეგუეთ — ბევრის შმაგი ვნება დაცხრა!
ვენაცვალე, ვინც ამქვეყნად მოიგონა ეს გარდაქმნა:
მისგან არის, რომ ელისა ყველა ღირსეულ მუბლს დაფნა!
მეფეთ მეფე — დიდი დავით — სწორედ ამ გზით შემობრძანდა —
შემოიჭრა, შემოვიდა, შემომზევედა, შემობრძენდა —
მოყვრისათვის სასიკეთოდ, მტრისთვის მუსრის გასაფლვად,
მეფე — მტკვარში სისხლიანი თორ-აბჯარის გასაფლვად!..
რაღა გითხრათ გარეჯზე და რაღა გითხრათ პოლიგონზე!
მომილოცავს! — როგორც იქნა, ძლივს მოეგო ხალხი გონზე!
კარგად უკრავს საქართველო (იხ. ლიანა ისაკაძე)!
კარგად მღერის საქართველო (იხ. პაატა ბურჭულაძე)!
კარგად ცეკვავს საქართველო (იხ. ნ. ანანიაშვილი)!
კარგად შრომობს საქართველო — მისი ხალხი დალოცვილი!
კლანდობავ, საქართველოს ბედნიერად უთენდები!
დაილოცონ ამ მიწისთვის შემართული სტუდენტები!
დაილოცონ, მამობრივი ვინც მათ წარუწვა გაუწია!
მხოლოდ მას მოუხვეჭია, ვისაც მეტი გაუტია!..
მენახოთ სიცილისაგან გადაფიჩინებულები!
სამეურნეო ანგარიშს ჰყოფნოდეს თქვენი ფულები!
გამომძალველო, მეჭრთამევე, ქორვაპარო და თაღლითო,
თუ გსურთ, რომ მეტი იშოვოთ, ჯობს, ერთმანეთი დადლიტო!
თქვენც, კოლუბარტორებო, თავი რომ მოგწონთ დახლითო,
თუ გინდათ ბლომად იშოვოთ, ჯობს ერთმანეთი დადლიტო!
თვით პატარძლის დაკრეფილსაც — მწვანის არ ვკამი იციო,
რატომ?

წინაპრი მენატრება, უშხამო და უნიტრატო!
შხამ-სამსალით გვამარაგებს ბოლნისი და მარნეული!
ამ წელს მაინც ნუ დაგვწამლავს მწვანელი და მწვანეული!
ხუთას კაცში აგირჩიეთ! სხვა რა გვექნა, ძმაო მუხრანს!
გადამტვრევა შეიძლება შენი, ოღონდ — არა მოხრა!
ქიც იცის და ქიცმატურიც, კიდევე ბევრი რამე იცის, —
მხარში მიტომ დაგიყენეთ ძალა გურამ ფანჯიკიძის!
თუ მწერალთა კავშირს ვინმე გადაიყვანს იჯარაზე,
ალბათ ისევე — ბერულავა ალბათ ისევე — ნიფარაძე!
ბევრი ვინმე გამოეყო ცოლ-შვილს ეკონომიკურად —
მოსწონთ თვითდაფინანსება — იქცევიან ღია ცურადა!
სულაც არ გავიხსენებდი მე ამ სამარცხვინო სურათს,
მაგრამ მინდა ჭაბუკებმა ეს ამბავიც იღონ ყურად!
ძლივს ავყარეთ ლიანდაგი — „მველი“, ტრანსკავკასიური!
მის იდეას, დახვეწებულს, დღეს შემორჩა კაცი ორი!
ბევრი რამე გავასწორეთ! ბევრსაც გავასწორებთ აწი!
ქალი უნდა ვახდეს ქალი! კაცი უნდა ვახდეს კაცი!
ამას ყველას ვეუბნებით, არ ვაპირებთ გართულებას:
ქართულ ენას ვინც არ სწავლობს, პატავს არ სცემს ქართულ ენას!
არ სჭირდება ამას ხარჯი, შეისწავლით ენას თვითონ,
ოღონდ უფრო კარგად უფდეთ საქართველოს — რეპეტიტორს!
ვისაც დანახვა არ უყვარს, იმ კაცმა ბევრიც რომ მალოს,
როგორ დამალავს შატლს და როგორ დამალავს ომდოს!
დიდ ახალმოსახლეობას დმანისში იხდის ჭუბერი!
იმ ჭუბერიდან ამ ჭუბერს სტუმრად სწევია ღრუბელი!
ბევრი გაერთიანება გაჩნდა, მაგრამ სხვებზე უფრო
მე მხარს ვუჭერ ეროვნულ ფრონტს! დიას, დიას, ეროვნულ
ფრონტს!

მჯერა, მისი ხალხგარძელო ამღამ ყველგან დაიღვავა!
მისი საქმე, საწარუნავი არახოდეს დაიღვავა!..
რა ლამაზად ჩამომდგარა ათას ცხრაას ოთხმოცდაცხრა!
როგორ გვიყვარს ერთმანეთი! როგორ თბილა! როგორ დაცხა!
გამოაღეთ კარ-ფანჯრები! გაიგონონ, როგორ ემღერათ!
გაიხაროს საქართველოში შინ და გარეთ — მოკვდეს მტერი!

უჭირს ღიმილს, როცა ხედავს მოძმის ტანჯვას და სიმძიმოსს!
მარტო ერთი გაფიქრებაც წამს შეგაშრობს ტუჩზე ღიმილს!..
შაოხისთვის, როგორც ძმისთვის, გული სტკივა მის ძმას —
ამ წელს მაინც გაუმარჯვდეს! ამ წელს მაინც გაუმართლოს!..
ქართლოსს!

საბოლოო პოსტსკრიპტუმი
ელდარ შენგელაიას რომ მივეულოცე სამოცი წლის
იუბილე, — კაცი თურმე ვერ იკავებს დღემდე სიცილს, —
ათასი დღით დამისწრია!.. რალას ვიზამ?.. მოხდა!.. ხდება!..
მილოცვილად ჩაითვალოს, სამოცი წლის რომ გახდებამ!

საახალწლო დილობები

წამოღწეა
ეროვნული
ბიბლიოთეკა

50 წლის გამომცემლობა „ნაკადულს“

რესტორნის დირექტორი:

— ამხანაგებო! ახალ, 1989 წელს ჩვენი რესტორანი დიდი წარმატებით ხვდება. ასე მაგალითად, მეორე კერძები იანვრის მეორე დეკადაში ორჯერ უფრო მეტი გავყვით, ვიდრე შეგვეძლო, კომპოტები კი — სამჯერ მეტი, ვიდრე მოვხარშეთ. შემდეგ: მიმდინარე კვარტალში ჩვენ ძირითადად იმ სასურსათო პროდუქტებს ვიყენებთ, რომლებიც შარშანდელი წლის ბოლო კვარტალში დავზოგეთ. მიმდინარე კვარტალში დაზოგილი პროდუქტებისაგან გაკეთებულ კერძებს კი მომდინარე კვარტალში მივართმევთ ჩვენს კლიენტებს!

მომსახურების დონეს რაც შეეხება, ჩვენ იგი ზღვის დონემდე აწვინეთ და უკვე გავუსწარით ისეთ განვითარებულ საზღვარგარეთულ ქვეყნებს, როგორცაა ანბანია, განდონია, დონენია, ენვინია და სხვ.

მივალნიეთ უალკოჰოლო სასმელების ფასდაკლებასაც. ასე მაგალითად: ერთი ჭიქა კოქტეილი „ჩვენური“, რომელიც ძირითადად წყალწყალა და შაქარყინულაა, მხოლოდ ორმანეთ-ნახევარი ლირს.

არ ვივინწყებთ იდეოლოგიურ მუშაობასაც. რესტორანში მოვინვიეთ უშტატო ლექტორი, რომელმაც, სამუშაო საათებში, რასაკვირველია, ნაიკითხა ლექცია თემაზე — „უშრომელი შემოსავალი შეუთავსებელია სოციალიზმთან“. შედეგმა ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა: უფროსმა ოფიციატმა თბილისში აშენებული ორი ფეშენებელური სახლიდან ერთი უსასყიდლოდ, რასაკვირველია, გადასცა საბავშვო ბაგას, ხოლო შვეიცარმა სახელმწიფოს ნებაყოფლობით ჩააბარა ორი შემნახველი სალაროს ნიგნაკი და ერთი მსუბუქი ავტომობილი (სიდდერის სახელზე გაფორმებული). უახლოეს დღეებში მოვინვიეთ შტატთან ლექტორსაც. ლექციის თემა ჯერ არ შეგვითანხმებია. კულტმასობრივი სექტორის ხაზით მოვანწყობთ კოლექტიურ სვლას კინოში „მონანიებაზე“!

გვაქვს ნაკლოვანებებიც, რომლებზეც გამოსწორებამდე უსათუოდ გესაუბრებით ნაახალწლევს!..

ტელედიტორი:

— ძვირფასო მეგობრებო! ახალი, 1989 წლის იანვრის მეორე ნახევრიდან ვინწყებთ ახალი საზღვარგარეთული მრავალსერიანი მხატვრული ფილმის „თორმეტგოჯას“ ჩვენებას. იგი შედგება ექვსი სერიისა, ათი მკვლელობისა და ოცდაათი ცხედრისაგან!..

სინოპტიკოსი:

— გუშინ თბილისში თოვდა. ქროდა ჩრდილო-დასავლეთის სუსტი ქარი. ტემპერატურა იყო 4-6 გრადუსი სითბო. ხვალინდელი ამინდის შესახებ ზეგ გესაუბრებით!..

იაპონიური მიომილიკალი:

— დღეს მოგიტხოვრებ ჩვენი რესპუბლიკის სამეურნეო მექანიზმის სრულყოფის ღონისძიებათა შესახებ.

იაპონიაში ნებისმიერი წუნი ეროვნულ უბედურებად მიაჩნიათ. რას ჰქვია რაიმე პროდუქცია, როცა რაიმე საქმის უხარისხოდ კეთებაც კი დიდ სირცხვილად ითვლება! აი, ასეთმა მიდგომამ იაპონიაში ხარისხი უკვე აიყვანა კვადრატში, კუბში და ა. შ.

იაპონიამ აგერ ჩვენი მეგობარი უნგრეთი გამახსენა. იქ ხომ დიდი ხანია მეურნეობის ყველა სფერო მოიცვა ეროვნულმა მოძრაობამ დევიზით: „იმუშავე სწრაფად, იაფად და მაღალხარისხოვნად!“

ხარისხის მერცხალი საქართველოში ვერც იაპონიიდან მოფრინდება და ვერც უნგრეთიდან — ჩვენ თვითონ უნდა ავაფრინოთ!

ჩაიწერა თამაზ უბანოიძე

ნახევარ საუკუნისას
მე ვესალმები „ნაკადულს“ —
ნაცარქექიას, წიქარას,
შვლის ნუქას, ლომს, წეროს, კაკადუსს!..
ხარობდეს ჩვენი ქვეყანა.
მაგ წმინდა წყაროს დინებით!
ხარობდენ ცეროდენები,
ხარობდენ ნეკოდენები!
ზოგ რამეს, ჩვენ რომ ვერ მივხვდით,
ჩვენი შვილები გვიხსნიან!
საბოლოოდაც, როგორც ჩანს,
ჩვენი შვილები გვიხსნიან!
შენც სწორედ შვილებისათვის
აცხვე პურივით წიგნები!
ათასი წლისაც შესრულდე —
ასე ყმაწვილი იქნები!
თუ ვინმეს ცოდნა სწყურია,
თუ ვინმეს ცოდნა შიო, —
ჰა, მაგათ ვაჟა, ილია,
აკაკი, ძია შიო!..
მაღალმა ღმერთმა გახაროთ
ქართული წიგნის მონები! —
... გიღვწიან, მოგიგონებენ,
დაგლოცვენ, მოეგონებით!..

შენი თაყვანისმცემელი „ნიანგი“

ძველი ქართული წიგნები

- **წიგნი** მარხვაი არა თუ სულსა განადიერებს, არამედ ზორცთაცა ზომიერსა სიმრთელესა მოანიჭებს.
- **სულისა და უნჯებაი** (ხამს), სხეულისა — ნაკლულევა-ნებაი, რამეთუ, სხეული რაი მდიდრობდეს, სული გალახა-იქმნების.
- **რახუმს** განლანებოდეს სხეული, მაშინ წულილისა საზრდელისა ხუმევი საჭირო არს.
- **წუსწურთი** ბერსა უძღვება, რამეთუ ძუელისა ხისა გარდარგვი შეუძლებელ არს!
- **სიტყუის** სიმამლრე მბრძოლ სასმენელთა, ვითარ გარდამეტებული საზრდელი მბრძოლ სხეულთა.
- **მძულს** ნაყოფანება, ვითარ სულისა მზრუნელი!
- **ძალსს** შიემსგავსების გემოვნებაი: უჭუეთუ სღევნიღე, ივლტის და, უჭუეთუ ზარღო, დადგრების!
- **ღღეს** შინა მამდრობისასა მოიხსენე ღღეი სიყმილისაცა!
- **უმჯობეს** უნდოდ ცხოვრებაი, ვიდრე შუებაი, რამეთუ შუებაი არს ვნებათა მსახური.
- **უმჯობეს** სახელი კეთილი, ჭფროსის სიმდიდრისა ფრიადისა.
- **მუცელი** საზომსა მიმღებელი ნანდვილ-სადმე განმეფნეს ვნებათა ზედა.
- **ვითარცა** კუამლი გინა აჩრდილისა ზედვაი არს დიდებაი. ძლიერებაი და სიმდიდრეი კაცთაი, რამეთუ უამისა მიერ მოცემულთა უამივე დაჰხსნის.
- **ჯუაობა** და ამპარტავნება ხენი არს ბუგრისაი უკუნისამდე მტანჯველი!
- **ცალიერტა** თხიერთა სული გაჰბერავს, ხოლო უგულურთა ამპარტავანთა — ზუაობა.
- **ჯუაობის** წარმატებაი მოკლებია არს წარმართებისა და უფროისა სრულიად დაქცევა სულისა.
- **დაღატათუ** ვიდრე ღრუბელთადმდე აღიღო წარბი შენი, ყოველივე იგი სიკუდილმან ქიფე დაამდაბლოს!
- **ღღაბალი** და დამთმოი იგი არს, რომელსა ავისა ქმნა შეედლოს კაცსა ზედა და არა ქმნას.
- **მლიქვნელი** ამით სჯობს ყორანსა, რამეთუ ესე მრთელსა სჯამს, ხოლო იგი მკუდარსა.
- **ძირი** ყოველთა ბოროტთაი — ვეცხლის-მოყუარებაი და ესრეთცა ეწოდების, რამეთუ სიძულილი, პარვობანი, კაცის კლვანი, შფოთნი, მტრობანი, ძვირის-ხსენებანი, უწყალოებანი და შურნი მან ქმნას.
- **ძრთამი** და ნიქი (-საჩუქარი) დააბრმობს თულთა ბრძენთასა.
- **შვილი**, ქრთამი თულთა კაცისათა გაამპარტავნებს და თულთა ბჭეთასა დაამუშობს!

- **ოპრო**, ბოროტთა მთავრო და მქონებელთა შენისათვისცა შიშო და არ-მქონებელისა მწუხარებაო!
- **მრავალს** ცთომილებასა მოატყვებს სულსა ნივითერთა საქმეთა ზრუნვაი და მოურვეობაი.
- **თიხს** ვართ ყოველნი კაცი და ტყავნი მსგავსნი გუქონან, ამოდ ვლადოით საწყალობელნი სიმდიდრესა და დიდებასა და მამულთა დიდთა ზედა.
- **ევლტოდე** გემოვნებათა და მოსაგებელთა, რომელნი მორთუმიდენ სულსა შენსა ვნებათა და სატანჯველთა!
- **შესმენათა** ცრუთა ნუ ყურად იხუამ, ვიდრე მართალი სცნა და ესრეთ ჰბჭო, ნუუკუე გაქმნიოს ბოროტი რაიმე კაცმან უღმრთომანი!
- **ღემოსთინ** კითხულმან — „რაი არს შემასმენელი?“, — თქუა: „ღღი-ღღედი მპარავი“.
- **შესმენათა** ნუ ირწმუნებ, ნუცა ურწმუნობ, გარნა გამომეძიებელი!
- **ცილის-მვამებელი** და მტყუარნი და მტაცებელნი და ბოროტის მოქმედნი მგელნი არიან ქალაქისა და სოფლისათვის.
- **შური** შექირვებაი არს ცული.
- **შური** და ტყუვილი და ორპირობაი თავი არს ყოველისა უბედობისა.
- **შური** წყლულეობაი არს ჭეშმარიტებისა.
- **ღიღი** ვნებაი და წარწყმედაი სულისა არს ნებაი შური-საი: რაი ჩაიჭრას ტანსა, თავშეუქციველად შეიქმს და არცა ხელი მისი კარგისა მოქმედი იქმნების.
- **შური** ტანსა დასნეულებს, ძალსა მიუღებს, საქამადი არა მოსდნების, ბუნებასა განრყუნის, შეზავებულებასა დაუშლის და ვაი მას, ვინცა მოშურნე იყოს!
- **მოშურნე** ნუ იქნები: როგორადცა შენ გინდა, ისრე სხვასაცა უნდა!
- **ესე** ოთხნი ვერ განძღვებიან: ზღვა წყლითა, ცეცხლი შეშითა, ანგარი ხუასტაგითა, მსიძვი სიძვითა.
- **უმჯობეს** არს ყორანთა შუა შთავრდობა, ვიდრე მლიქვნელთა ტრფიალება.
- **ინადირებან** ძალითა ყურდღელთა მონადირენი, ხოლო ლიქნითა და ტყუვილის ქებითა — უგუნურთა მლიქვნელნი.
- **კაცი** მაქებელი პირსა მოციქული არს ეშმაკისა, წინამძღუარი ამპარტავანებისა, უჩინო-ყოფელი ლმობიერებისა, წარწყმედელი კეთილთაი, მაცთური გზისაი.
- **მხიარულბაი** ჭერ-არს მხილებათა ზედა უფროის, ვიდრეღა ლიქნათა, რამეთუ იგინი შემაწუნებელნი ჩუენნი განგუაფრთხობენ, ხოლო ლიქნანი მცონარე გუყოფენ და შეჭუიბრკულენ!
- **შიში** ლიქნასა იქს, ხოლო სიყუარულსა ვერ მოიგებს.

ამოკრება ალექსი ბინჰარაულმა

რბ არის გაუგებარი?

იუმორისტა

- გაწუხებთ რამე?
- წელი..
- რომელი, ძველი თუ ახალი?
- ეს..
- მიზეზი?
- ფეხები!..
- ფეხებიც გაწუხებთ?
- მე არა, წელს აწუხებენ!..
- ვერაფერი გამოიგია!
- რა არის გაუგებარი? ოცდაათი წელია, წლებზე ფეხებს ვიღვამ, ვეღარ გაუძლო და ამტკივდა!..
- კიდევ რა გაწუხებთ?
- კისერი!..
- კისერზეც იღვამთ ფეხებს?!
- არა, მასხედან!..
- ვინ?
- შვილები!..
- პატარები გყავთ?
- ელთი ოცდახუთისაა, მეოლე ოცდაცხრის!..
- ეე, ჩემო ძმაო, აბა, მე რაღა ვთქვა, ერთი ცინგლიანი ბიჭი მყავს და ლამის ყურები ჩამომაგლიჯოს!..
- მიზეზი?
- კისერი!..
- ვერაფერი გამოიგია!
- რა არის გაუგებარი? კისრიდან რომ არ ჩამოვარდეს, ყურებს ებლაუქება!..

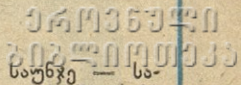
თამაზ კასრაძე

„გარდაქმნილი“

რაც ვიყავი შარშან იქ მე, ის აქ არ ვარ — გარდავიქმენი! იმ ადგილზე მხოლოდ ლაქლახს ვუნდებოდი, თანაც ახლა მივხვდი, რადგან ჩემი ნებით და ჩემივე განცხადებით ამ ადგილზე გადმოვბრძანდი, სულ გამოქრა შიში, დარდი, ავმოქმედდი, ავმოძრავდი!.. აქ საქმე მაქვს, ვშრომობ, რა ვქნა, შრომას ჰქვია დღეს გარდაქმნა!.. ისე გარდავიქმენ უკვე, რომ არ მახსოვს კვირა-უქმეც! ყველა ჩემზე მიუთითებს ზარმაცსა და გარდაუქმნელს! დავაგიჟე კოლეგები, შინ ცოლ-შვილიც ველარა მცნობს!.. უქმად წუთით ვერ ვჩერდები, იატაკს ვწმენდ, ვრეცხავ, ვაცხობ!.. დაიქანცნენ ჩემი ქებით: „ეეს შენა ხარ?!“ „ყოჩაღ, კაცო!“ სარკის წინ რომ ვდგები, იცით, მე რომ მე ვარ, აღარ მჭერა!.. ამ ბოლო დროს სიდედრიც კი აღარ მიბღვერს აღმაცერად.

ბივი ზინინაძე

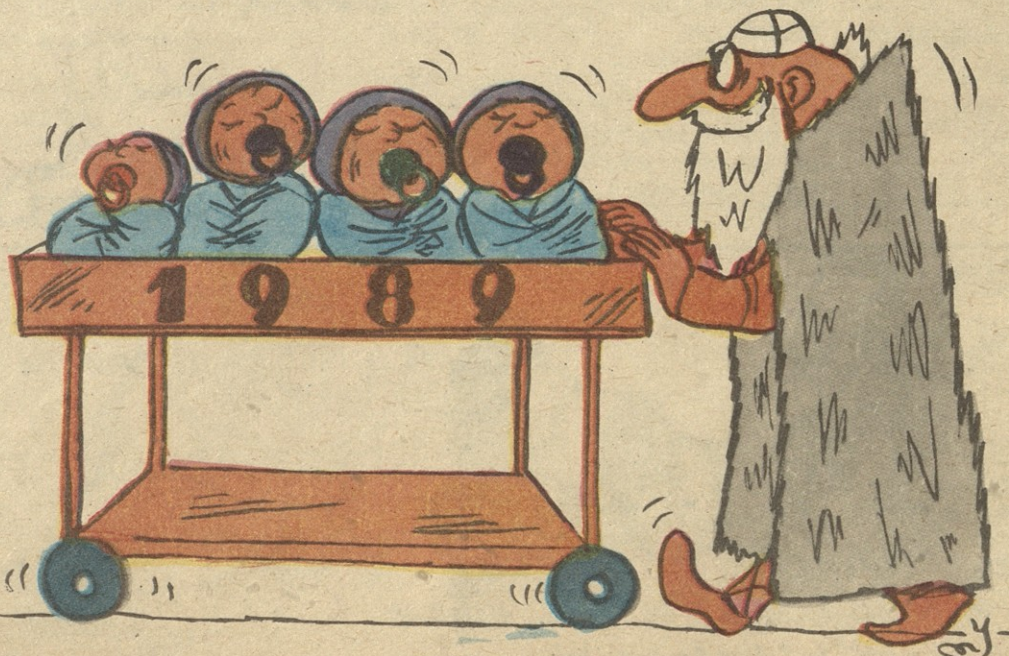
ქალოგიჟები

- **აქვს** უთვალავი საუნჯე — სალაპარაკო მასალა, მწიკვ თაფლს წაიცხებს ენაზე, ბევრს გამოურევს სამსალას!..
- **305** შეახსენოს წარსული კვამოკლეს და თმაგრძელსა, ვინ გაუბედოს პწკენანი თმაშეკრეპილსა, მხარგრძელსა?!
- **ძმარს** ჯერ წაჰგვარა ჩექმანი, სირჩა, სიგარა, ფარაჯა, მერე კაც ისე დაამცრო, მიწის ზემოდან არა ჩანს!..
- **ინება** კაცის სწორობა, მერე — მეტობა, დევობა, აწ შინ და გარეთ იჩემებს უფროსის თანამდებობას!..
- **ხმადაოხნავალ** ზორზოხასს, ნომენკლატურულ ამორძალს, ვერა, ჯინს ველარ შეადრი — ბოთლის ყელიდან ამომძვრალს!..
- **წარს** ტრაქტატს, კვლას ჩემულობს, შუშხავს შამპოს და კონოსა, არც ძე ჰყავს, არცა ასული, რომ გულში ჩაიკონოსას!..
- **უნდოდან**, ვერც შეერევა ამაგდარ დედათ მარაქას, რომც ჰყავდეს, ჩვილი ყრმისათვის არც რძე, არც კალთა არა აქვს!..
- **მდიდარი** გარდერობი აქვს, ბუმბულის ბალიშ-საბანი, მუხლებს ვერსაით უფარავს პერანგნი, მინი-კაბანი!..
- **აქვს** რესტორანი, სამწვადე, თუ მოსწყურდება, მოშივა, — შინ როცა უნდა დაბრუნდეს, — ალერსით ხვდება გოშია!..

ელგუჯა მერაბიშვილი

ნახ. ი. ყინინაშვილისა

უსიტყვოდ

თავის ბავშვობის წვერის თბილისის დიმიტროვის სახელობის საავიაციო კონსტრუქციის კლუბთან არსებულ ლაბორატორიაში წინასწარ მომზადებულ გეგმამდგენლობა. იგი წლების განმავლობაში მუშაობდა ადრინდელ ქართველებში. ამჟამად მუშაობს კოვქურია-მშენებლის სამხარველოში. მისი ნაწარმები წლის წინ რომ შექმნილია წინასწარ მუშაობის რეზულტატად გამოცხადდა (კრიტიკისკენ), მასში თამაზის

ღვესებზედა დასტამბული. ამ ბოლო დროს მან კალამი სცადა სატრიალ-დემონსტრირებულ ვანშიც და, შედეგად, რომ არცთუ ურთულად. მე პირადად მონონის მისი ნაწარმოებების შემდეგი, გარდაქმნის სურსკეთების მტონი ფორადალა, რაც "ნაწარმის" მეთხვედს არ დარჩება შენახველად.

დაბიჟიტი
თამაზი ჭეჭერეთხიანი ***
კოიჩიკა

თავის ბავშვობის

გარდაქმნის მრავალ არსიდან ერთ-ერთი არის ეს არი: ვარდს ვერ მომიტოვებ ვერაფრით, თუ ნათესი გავქვს კვლით!

გარდაქმნის მრავალ არსიდან ერთ-ერთი არის ეს არი: სიტყვით მტკუნარი მამრისაწდეს, მამრისაწდეს საქმით მტკუნარი!

გარდაქმნის მრავალ არსიდან ესაა არის მთავარი: უნდა ვაქციეთ ვეფხის ბავდალ სამშობლის მთა-პარის

არ უნახავს თხიხი, პარი, კალათი და გოღოღი, სხვისი მოწვეულს მამასისხლად თილის გადამყიფელი!

აზღვრის ნუ სანახი

ამდგენს ნუ სება, ჩემი ღვაწი,

ნახ. მ. შინისთავისი

— ჩამ გავაკაცათი შე ჩემით მოგვხედი მო-სამშაღებულეს!

არ ხავს არვის

ბავშვად ღვარ, რადგან ვეგნაზა ივის ღვარა, რადგან ვფლავა ივის ღვარა, არ შემოვიღის თუკი "ღვარა!"

...და ბიჭობისა ვინმეაქოდი

კაცი გაგვრი, ისე ძვირი დამოხვია "ცოცხალი". უკნით ვინმე კანახახვა ამათი დამცოცხავი!

ოღადავად შევიტრი ერთი კლიო ზნახელი, ვიკარისტად და ჩემს სტუმრებზე მივათავი "სისარულით".

"შენ ქამაღი არ დაგვიდე?" — არ კობიულობს მოვადრე... რომ ნაფადრენ, დაფადვი და უფრები ჩამოვიფარე.

"ნამტგანნი ვიციით!" — ჩემსავიკოულთან ვდავობდი და თეთროვ ვინმეზობდი ჩემი საყოფადობით...

სახვანსმეფე

მტკუნარი, იფიქრად რომ იპურბის ტრიალებს, მწილად დასახურბის, კანახური რომ არ არის, ამაღი მაინც კანახურბის!

ურდა მასსკოვისის

ამ ქვეყანაზე გარჯის დასად რაც არ მომკლავ, გადამცევი სათიროებას მძიმე ბოქოკლად!

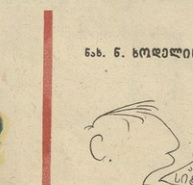
ვინავს არ მონონის ფუტკარითი მშრომლად მომწი, იმ კაცს, რამდენად ახიტირებს, ცრმებს არენი მოსწმენს!

სიყვარულის ნილ — სიყვარული, შრომის ნილ — ხვაგი, მცონარობის ნილ — შეტყვენება, სულის მსუსხივები!

ურდა გასახივები გარჯის ფადად რაც არ მომიკლა, გადამცევი სიონისის ხვალსობა მძიმე ბოქოკლად!

თუ სისხნადლი მომდა და გახვდა, უშლი გურთეება სხვადა, და არვის დატუტს შერი ამაღერი წერსოლია ზღოსი.

აზღვრის ნუ სანახი

საითრადღე

საითრადღე არ გათავება ასეთ მტკუნებულს მუშტარკი მალა, ნახსთანავს ვინ შეუტყვენ რდენ ვიკაცხელ მხოლოდ სინდისზე მწყურალებს!

ურდა მასსკოვისის

ამ ქვეყანაზე გარჯის დასად რაც არ მომკლავ, გადამცევი სათიროებას მძიმე ბოქოკლად!

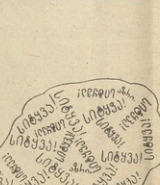
ვინავს არ მონონის ფუტკარითი მშრომლად მომწი, იმ კაცს, რამდენად ახიტირებს, ცრმებს არენი მოსწმენს!

სიყვარულის ნილ — სიყვარული, შრომის ნილ — ხვაგი, მცონარობის ნილ — შეტყვენება, სულის მსუსხივები!

ურდა გასახივები გარჯის ფადად რაც არ მომიკლა, გადამცევი სიონისის ხვალსობა მძიმე ბოქოკლად!

თუ სისხნადლი მომდა და გახვდა, უშლი გურთეება სხვადა, და არვის დატუტს შერი ამაღერი წერსოლია ზღოსი.

აზღვრის ნუ სანახი

მავალინილი გავხარი...

ღელს ატკუნებუთი მტკუნებობა გმონობა არის, დილოვ დამრთილი ახვალ, იქნად ჩამოხვადი იწვალადი!

მავალინილი გავხარი...

განსაკუთრებით საღვინის არის წუნვა და ჯგულობა, გათვითრება, რომც იგი კაცი, მძღვალის მძღვალთა

ამიტომ ვეხით დაგვივიარ, (ქარგია, ცოცხა გავხარი...) და ასე თანდათანობით მართაწილი გავხარი!

ვევლენი მოხვევები, ილინი იქ არა, სადაც მოხვედრა გსურა, ალასს მავალინილი გათუბობს ბალა და არ უჯგურებ ყურს!

მომხვევები ვევლენ (იხ "ფურცუნება" შერი არავის შურს), მოხვევები თავად საბოთხივია, იქ არა, სადაც გსურს!

თუ სისხნადლი მომდა და გახვდა, უშლი გურთეება სხვადა, და არვის დატუტს შერი ამაღერი წერსოლია ზღოსი.

მავალინილი გავხარი...

მერე წელის ნავა

და ქველს — ედრევი და საგიტოსენ განა!

მავალინილი გავხარი...

ალასს მავალინილი გასახივობის ბალა და არ უჯგურებ ყურს! ვევლენი მოხვევები, ილინი იქ არა, სადაც მოხვედრა გსურს!

სანამ იგი ხელს გადგრებ, იხივად ვეხით, ახი "ფურცუნება!"

და შენც არ იყარებ ნიავს, ვიღრებდი არ მოვიგნებია!

მერე? მერე რალა გიხობა? — ამ შერწები აფლეს დიხაბანს!

გამახსენდა (ცავი რას არ გხიხინებ, თუ გინდა), შრომის ნაიღე ევედრის ვიღრებდი და მამა ურწინებ.

მავალინილი გავხარი...

მამად ღურხა — მამ ლეღისა მოვიბს, რომ მომიმეცლი! — რომ მეგვინდა, მავას რაგარა დაგამაგდი მამ უნის!

მავალინილი გავხარი...

მე მავალინილი მე მხოლოდს კინად თავანული სოკიტითი რამდენად, ლამარკად ქველადი

მავალინილი გავხარი...

ის იქვეა ირე რაგარა, მოვალეების შეუფერის. სხვადა ანდალის თავად ვარ რის მწელი, გაცეკვილები!

მრავალჯერ დაფუშმარებულს პეკავს გუბნი გადამობრლები, კი ვფრთხილობი, შავრამ არცა რა გავიხვადი სახეებითი სახურავები, ხიღვინს!

გნა რომ არ იყოს ქველთი არმობადა და ღრმობადა, არ იქნებოდა ამეფი დაჯახება-გადამრებება!

ვება ჭურდიც ილინი და გვიასმულენი ევება — მამის, ივიხვად, გაცივებას უშლავ შეველის შედეგა!

მავრამ ვეფქ! — ურწინებოვ, ბავშვს ცეხილეთი მტკუნებნი, ვამა გარდაქმნად გარდაქმნას გარდაქმნაზელი გ გუბნი!

მავალინილი გავხარი...

მავალინილი გავხარი... მავალინილი გავხარი... მავალინილი გავხარი...

ჩვეულებური

აქცია

სურათი პირველი

ერთ-ერთი ჩვეულებრივი სოფლის ჩვეულებრივი ეზო დასავლეთ საქართველოს ჩვეულებრივ რაიონში. სახლს უკან — ბრეზენტით გადახურული ჩვეულებრივი სეფა (ე. ი. 500-კაციანი მაინც). სახლის წინ, თალარქვეშ — შავი არშიებითა და თეთრი, დასანთლული ხელოვნური ყვავილებით მორთულ-მოკაზმული ჩვეულებრივი ფანჩატური. ცენტრში — მიცვალებულის უჩვეულოდ მხიარული პორტრეტი. ფანჩატურში — საკუთრივ მიცვალებული, ას წელს კარგა გვარიანად გადაცილებული. ფანჩატურის წინ — შავი სატინის ნაჭრით შუბლ და ზურგშესულდრული თვალბრუნებელი მოზვერი. აივნის სვეტზე — ხმის გამძლიერებელი, აივანზე — სასულე ორკესტრი, ეზოში — რალატის მოლოდინით აღსავსე ხალხი. კოკისპირულად წვიმს!..

* * *

- ღვინო სადაურია, თუ იცი?
- სულ ერთი არ არის?! შაქრიანი იქნება მაინც!
- ააა-აა-აა!.. მე შაქრიანს ვერ დავლევე!

- შენმა მზემ, ვერ დალევე!.. წავალ, აბა, ახლა და თბილისიდან ჩამოგიტან ქინძმარაულს!
- ჩამოიქცა ზეცა!.. წამო, თავი სუფრას შევაფაროთ!
- ჯერ რომ არავინ გვეძახის?!
- წამო, შე კაცო, ქორწილი ხომ არ არის, რად გინდა პატიჟი?
- მოიცა, რა სული მიგდის, ჯერ ის ხალხი არ გამოსულა, ხომ არ წამოაგდებ სუფრიდან?!

* * *

- ვილაც 'მეგარი პოვარი ჩამოუყვანიათ ქალაქიდან!..
- ისეთი ლობიო შეუკაზმავს, სულ ფრჩხილებს ჩაიკენეტ თურმე!
- მარფათიანი კაცი კია ჩვენი ვარლამი!
- რამდენი შემოუვა, თუ იცი?
- ათზე ნაკლები არ იქნება!

- აბა, უყიდია „ვოლგა“ და ეგაა!
- ათი ბუტგურიას შემოუვიდა, შე კაცო, ვარლამას კი კაი ძალი ნათესაობა ჰყავს. ვერ უყურებ, სასევა ხალხი?!
- საწყალი სიდონია რომ გარდაიცვალა, ათი მაშინ შემოუვიდა, დგამ-ავევიც მაშინ შეიძინა!
- კი, კი, საჭირო კაცია და ამიტომაც ამოუდგენ მხარში ასე!..
- შენ რამდენი ჩამოყაჭე?
- კინის ვეცხეხე ხუთი თუმანი. რა მენა, ბებიარქემის გასვენებაზე ვარლამმა ხუთი თუმანი მომიტანა. ვალს გადახდა უნდა!
- აბა, დღეს შენ ხუთი თუმნის ლობიო და ბრინჯის ფაფა უნდა გადასანსლო, ძმაო!
- დაილუბეთ იქით! საჭმელად კი არ მოგსულვარ აქ! ისე, კაცმა რომ თქვას, ქე მომშივდა!
- სად ზის მოლარე?
- უკანა ოთახში!

სასულე ორკესტრი სამკლოვიარო მარშს ასრულებს მაჟორული ინტონაციით. სეფიდან გამოსული გამომთვრალი მამაკაცები გულაჩუყებულნი უსმენენ!..

სურათი მეორე

ორსს მეტრზე გაჭიმული სეფა. სუფრაზე — ჩაყვებული ღვინო, ლობიო, მაკარონი, ქიშიშიანი ბრინჯი, მყავე პამიდორი და კიტრი, თონეში გამომცხვარი ლავაში, საგანგებოდ ნაშოვნი სუფრის რეკვიზიტი. მაგიდებშუა — ტალახში ახელილი ნახერხი!..

გახარებული სახეებით ციბრუტივით ტრიალებენ თექვსმეტ-ჩვიდმეტი წლის თეთრინისაფრიაანი გოგო-ბიჭები. სუფრას უზის თვალგაფაციცებული ხალხი. თამადა არჩეულია. სუფრა თავისი კლამოტი მიდის. ისმის დანა-ჩანჯლის სასიამოვნო რანკარუნკი. პირველი სადღეგრძელო მალალ რეგისტრში იწყება.

* * *

- კაი კაცი იყო, ცხონებული!
- კი, სმა-ჭამა უყვარდა!
- რამდენი ჭიქა დაიბარა?
- თექვსმეტი!
- ასე ცოტას რავა დაიბარებდა, შე კაცო?!
- ვკითხოთ თამადას!
- ღენტორ პორფილოვიჩ, რამდენი დაიბარა ცხონებულმა?
- ოცდაოთხი! და ვინც ყველას არ დალევეს, ამ ოჯახსა და მიცვალებულის თბილ ცხედარს დაადგამს ფეხს!
- კაი, აბა, მიყვი შენებურად მაშინ! სეფაში სადღეგრძელოები გრძელდება. ელექტროგანათება ძალაში შედის. სუფრა ხმაურობს. მიცვალებული არავის ახსოვს. თამადა ენამზეობს, მაგრამ არავინ უსმენს. აქა-იქ შეიმჩნევა სიმღერის ნამონწყების გაუბედავი ცდები. მადაგასნი-

ლი მექელეხები ეშში არიან შესულა. სუფრაზე შეფობს საზეიმო განწყობილება. მოტკბო-მომეფავო ღვინო სასევა ჭიქა ჭიქაზე იცლება!..

გაბრიელ ბეგლიაშვილი

- ნუ მისაკდი მაგ ლობიოს, მტრის ოჯახში ხომ არა ხარ?
- უყურე ამას, რას მიბედავს?!
- რას გიბედავ, შე მათხოვარო, შენა! კაპიკი არ შემოგიტანია და იტენები ინდოურივით!

ისმის ჭურჭლის მტრევის ხმა, შვიდსართულიანი გინება. შაქრში ტრიალებს მაკარონით სასევა თეფშები!..

აივანზე ორკესტრი საზეიმო მარშს ასრულებს.

მუსიკალური თემა — სიცოცხლე გრძელდება!.. ჩამოლამდა. დაღმა-დაღმა ფიორ-ფიორით მიაქანებენ კუბოს. სასაფლაომდე შედარებით მშვიდობიანად მიადნის: ცხე-დარი მხოლოდ სამჯერ გადმოუვარდათ კუბოდან!.. ბოლოს, დიდი ზტობისა და დავის შემდეგ, საწყალი მიცვალებული თავისი მეუღლის გვერდით დამარხეს. მე-საფლავეებმა საფლავი მიახსნორ-მოახსნორეს და სულმოუთქმელად დაბრუნდნენ შინ.

ელექტრონით გაჩახახებულ ორლობეებში მოისმის მთვრალი მამაკაცების არეულ-დარეული სიმღერა და ძაღლების გულისგამანვრილებელი ნკავნკავი!..

* * *

ხანგრძლივი დაკვირვებით მივიდა ასეთ დასკვნაზე: კერძომესაკუთრული ტენდენციებით გატაცება და მიცვალებულის მამასისხლად გაყიდვა რომ არ დაგვანამონ, ქელეხის მეორე დღეს თავი რომ არ გეცხედებოდეს და მუცლის გვრემა არ გვეკონდეს, ამისათვის საჭიროა ქელეხზე პურ-მარილის (ე. ი. მენიუს) ძირფესვიანად შეცვლა.

შემომავლეს რაციონალიზატორული წინადადება: ქელეხზე შემოსული ფული მთლიანად დაიხარჯოს! აუცილებელია, ლობიოს, მაკარონისა და ქიშიშიანი ბრინჯის ნაცვლად, საქელეხო სუფრაზე დავანავაფთ კეცის ხაჭაპური, ჭვიად მოხარული ბურვაკის ნეკები, ზუთხი, ლოქო, სათალი, ნითელი და შავი ხიხილადა, მებოლილი შაში, ღვეღში ამორუჯული მჭადის კვერი, მხალეული, მწნილეული, „ცოცხალი“, ტკბილეული, საცივი (ნიგვ-ზიანი ხარჩოც შეიძლება), თათარიანხი, კუჭმაჭი, ჩახოხბილი, ხოს მწვადი, სუკი, შამფურზე შებრანული ვარიები, ბოზბაში, ყაურმა, ლომი, სულგუნი, ელარჯი... მეორე დილით, „პანხელიაზე“ ხაშლამა, ხაჭო, თოხლო კვერცი, „ბორჯომი“, ფეხიხას კომპოტი, კამეჩის განურული მანონი, პეპსიკოლა, ჩეხური ლუდი!..

ვფიქრობთ, ამით დაიწყება ახალი ეტაპი ლეგალურ მექელეხეობაში!

რამაჟ კუპრამა

ილუსტრაციები
ზ. შორჩინძისა

ნ.ბ. მ. აბაშიძისა

უსიტყვოდ

წკიპურტები

მლიქვნელი

ან — ძალიან სულელი,
ან გიჟია უცილოდ! —
ყველაფერზე ხელმძღვანელს
როგორ უნდა უცინოს?!

ამბოჯანი

სიგარეტში თივა დევსო,
მაგრამ მაინც ივარგებსო!

კარიკრისტი

ერთი — ყველასათვის,
ყველა — ერთისთვის? —

სიცლით კვდება
კარიერისტი!..

სკამქაჯა

სკამზე ზის და
სკამზე წევა,
სკამზე ტამს და
სკამზე მღერის,
სკამზე წერს და
სკამზე ხატავს
სკამით არის ბედნიერი!

ჯურაბ მაგულაუვილი

გალის ხისდამამუშავებელ კომბინატს, რომელიც ჩვენს რესპუბლიკის ერთ-ერთი მსხვილი სამრეწველო ობიექტია, 1986 წელს 300 ათასი მანეთი გამოეყო, რათა მთავარი კორპუსი — სადურგლო სახელოსნო აეშენებინა. სამშენებლო სამუშაოთა წარმოება დაევალა „საქაგრომშენის“ მშენებელ ტრესტს. მშენებლები საქმეს დიდი ენთუზიაზმით შეუდგნენ, მაგრამ რატომღაც მათი ენთუზიაზმი ნაადრევი თრთვილივით უმალ გაქრა — შესრულდა მხოლოდ სამი ათასი მანეთის სამუშაოები. და მას შემდეგ მშენებლები ობიექტზე აღარ გამოჩნებულან, თუმცა რაღაც გამორჩედიბოდნენ, როცა ნაკისრი ვალდებულების შესრულებლობისათვის მათთვის ბუჯიც არავის აუფრენია! არადა, ხისდამამუშავებელ კომბინატს მთავარი კორპუსი ჰაერივით სჭირდებოდა!..

რაკი კომბინატის ხელმძღვანელობა დარწმუნდა, რომ მშენებელთა იმედი ფუჭი იყო, ზემდგომ ორგანოებს სთხოვა უფლება დაერთოთ, მშენებლობა სამეურნეო ანგარიშით ეწარმოებინათ. დასტური რომ მიიღეს, კომბინატის მუშა-მოსამსახურეებმა, როგორც იტყვიან, მკლავები დაიკაპინეს და საქმეს ერთგულად შეუდგნენ. ნაგებობა კი აღმართეს, მაგრამ დანადგარების დამონტაჟებას, ვენტილაციის, ელექტროგაყვანილობის, საშხაპეების გაპართვას, წყლისა და გათბობის სამუშაოების წარმოებას ხომ სპეციალისტები სჭირდება!..

— ნუ სწუხართ, ამ საქმეში ხელს ჩვენ გაგიმართავთ! — იმედიანი სიტყვა შეაშველეს გალის ხისდამამუშავებელი კომბინატის ხელმძღვანელობას „საქაგრომშენის“ მესვეურებმა და ამ სამუშაოთა შესრულება სამტრედიის მე-16 ტრესტს დააკისრეს. სამტრედიელ მშენებლებს ეს სამუშაოები 1987 წელს უნდა დაესრულებინათ, თუმცა სხვათა და სხვათა მიზეზთა გამო პირობა ვერ გაანადღეს — სამუშაოთა დასრულება 1988 წლის პირველი კვარტალის ბოლომდე გადაუვადეს. განვლო პირველმა კვარტალმა, მეორემ და მესამემაც, მაგრამ შარშან მე-16 ტრესტის მშენებლებმა 100 ათასი მანეთის სამუშაოებიდან მხოლოდ 4 ათასი მანეთისა შეასრულეს!..

სანამ გაგრძელდება საქმისადმი ამგვარი უპასუხისმგებლო დამოკიდებულება, ვინ მოუღებს მას ბოლოს?

სხვათა შორის „საქაგრომშენის“ მესვეურები გალის ხისდამამუშავებელ კომბინატს რომ ისე უცქერიან, როგორც ავი დედინაცვალი საქულველ გერს, ერთი ფაქტიდანაც კარგად ჩანს:

კომბინატს შორეულ ციმბირში სატყეო მრეწველობის მეურნეობა აქვს, რომლის მიერ დამზადებული მერქანი გალემებს საგანგებოდ გამოყოფილი ჩიხიდან ეგზავნებათ. იქ ვაგონების შეუფერხებელი დატვირთვისათვის საჭიროა კოშკურა ამწე. სათანადო შეთანხმების ნიადაგზე ეს კოშკურა ამწე „აგრომშენს“ კომბინატისთვის ჯერ კიდევ 1985 წელს უნდა გამოეყო. შეთანხმება შეთანხმებდად დარჩა და თუმცა გალემები თხოვნასა და საჩივარს ზედიზედ გზავნიან სხვადასხვა ზემდგომ ინსტანციაში — გვიშველეთ, გაჭირვებიდან გვისხენით, კოშკურა ამწეების გარეშე ჩვენი არსებობა და მუშაობა შეუძლებელიაო, — გამკითხავი არავინ ჩანს — მათთვის კოშკურა ამწის გამოყოფას საშველი მაინც არ დაადგა! კომბინატს ადგილზედაც სჭირდება ექვსი ახალი კოშკურა ამწე, რადგან ისინი, რომლებიც აქვს, დაძველებულია და ჩამოსანერი!.. ყოველივე ამის გამო ჭიანჭურდება ვაგონების დატვირთვა-გადმოტვირთვა, მერქნის დახარისხება... მოგახსენებათ, რკინიგზა ვაგონების მოცდენას არავის აპატიებს და მან უკანასკნელი სამი წლის მანძილზე გალელ ხისდამამუშავებლებს 36 ათასი მანეთი ჯარიმა გადაახდევინა! დიან, 36 ათასი მანეთი ვაგონების მოცდენისათვის და ეს იმის გამო, რომ ჩვენთან ჯერ კიდევ არხეინად გრძობენ თავს ბოლშევიკები!

ნოდარ ხუნდაძე,
„ნიაგის“ კორესპონდენტი.

3.8

უსიტყვოდ

გახსოვს?

საახალწლო პაროდია

ხელისუფლებით სწორია პენსიონერ ბეგლარ ნ-ს სამოთახიანი ბინის იატაკი და, თქვენ წარმოიდგინეთ, კერიც. სასტუმრო ოთახის ერთი კუთხე საახალწლოდ მორთულ ნაძვის ხეს უჭირავს. სუფრაც გაწყობილია ორისათვის. ბეგლარი ჩართულ ტელევიზორთან ზის და თავს აკანტურებს. ეკატერინესაც ჩასძინებია და თუმცა დეკემბრის 31-ის მიწურულს ბუზები ჩვენში აღარაა, ჩვეულებით ძილში იგერიებს მათ.

საათის ისარი 12-ს უახლოვდება.

— ქალო! — მოქანარებითა და ზომრებით შესძახა ბეგლარმა, — გეყოფა ამდენი ძილი. დაგეკვებება!.. ეკატერინემ თავი ასწია.

— რა ვქნა, აბა?! შვილსა და შვილიშვილს მე არ ვუცილი!.. შენ რა გიჭირს, კაცი ხარ და... სიზმარი მინც არ დამსიზმრებოდა... — სიტყვებით კი არა, თვალებით ეთხრა ქმარს.

— რა დაგესიზმრა აწი! — ასევე უპასუხა მანაც.

— კი არ დამსიზმრებია, ძილში მომაგონდა, რაც გადახდა... პირველად რომ გაგიცანი ზღვაზე. შენ ადრე ჩასულიყავი და პირშავად გამოიყურებოდი, გახსოვს?..

— როგორ არა!..

— აჯიროთბდით თვალებს პლაჟზე შენ და, ძილი მიაკვდა სულში, საწყალი პეტრე! იმან გაგვაცნო ერთმანეთი!..

— მახსოვს, მახსოვს!.. შენი ეზოთ არ გზოგავდი მამაჩემის ჯიბეს. ნამეტანი გინდებოდა ტეკვა საღამოობით ღია მოედნებზე, გახსოვს?

— რავა არა, რავა არა! იქვე მოვაწერეთ ხელი და მშობლებისთვის არც გაგვიგებინებია, საძებნი გავუხდით მერე!.. შენ მეტყუველ დაიწყე მუშაობა. მანქანა რომ მიყიდე და აგინირდნენ, რა სახსრებითო, — ხით, ხით, ხითო, — რომ გადაიხიოთიოთე პასუხად. გახსოვს? მერე ფერმის გამგეობაც იყისრე და იქაც შემოგიჩინდნენ,

ძროხები ბერწად რატომ არიანო. რა ვქნა, მაშვლად ხომ ვერ დავეუდგებო, რომ უპასუხე, გახსოვს?

— უ-უ-უ, შენი რჯულიც არ იყოს!.. ხან რიოხი არ მოგწონდა, ხან — ქალაქი. ვადამიტანა შენმა თრევამ. ცოლი კაცისთვის ერთგვარი სათვალეა, მაგრამ თუ შენი ნომრის არ შეგხვდა, მტრისას! — დაგივებს თვალებს!.. რომ მეჩიჩინებოდი, მიპყევი ამ ცხოვრებას, სადაც მიგიყვანსო, გახსოვს? ე, სადაც მიგიყვანა! მიულოცე ახლა ახალი წელი ნაძვის ხეს!.. ხელოვნურს!..

— ე-ე-ე!.. ცხოვრება გრძელი გზა ყოფილა. გგონია, ამ მთას გადაივლი, გაივაცებ და დაისვენებ, მაგრამ კიდევ გამოჩნდება ახალი მთა და ასე შემდეგ. ახლა რომ ვამოქანარებ, მაშინაც ბავშვზე ვფიქრობ, მაგრამ რაღა დროს!.. მეზობლის გოგოს ბედს რომ დახარბდი და იძახოდი, ასეთი და ასეთი სიძე მინდა, ჩემმა ნაშვილებმაც მანქანიანი სიძე უნდა მომაყენოსო, გახსოვს?

— როგორ არა, მაგრამ ნაშვილები გაიპარა, შოფერს გაჰყვა და მართლაც მანქანიანი სიძე მოგვაყენა. როგორ უმღეროდა სიძე პატარძალს: მაკოცნიე ერთი, გაკოცნიებ ორსა, ზესტაფონლები ვართ, შენცა და მეცაო!.. გახსოვს? მერე როგორ გვეხუმრებოდნენ შინაურები, მეზობლები, — კაცი რომ დაესიძება, მიიღებს თუ არა უშრომელ შემოსავალსო, — გახსოვს? ჩვენ კი სერიოზულად მივიღეთ და შეიქნა მიწვევა, მოწვევა... ჩვენც ავღდექით და სამუდამოდ მივეუხურეთ კარი სულელებმა!..

— ადამიანი ტირილით იბადება და სიცილით უნდა იცხოვროს! გვეყოფა ახლა!..

უსიტყვოდ მუსსაფში საათმა კარგა ხანია დარეკა თორმეტი, ბებრებს კი ქიქის აწვევაც ეზარებათ. მოგონებთა ბურუსში გახვეულნი ჩუმად სხედან და ძნელი გამოსაცნობია, თვლემენ თუ გაქვავებულან.

სოსო მახარაშვილი
(ქ. ს ა ჩ ხ ე რ ე)

საბრძოლო იუმორის
შარხალი „ნიანო“
№ 1 (1779). იანვარი.
გამოდის 1923 წლის ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი ზაურ ბოლქვაძე

სარედაქციო კოლეგია:

აფთხილი აფთხილი
(პასუხისმგებელი მდივანი),
ქაბუა ამირეზი, ნოზაძე
ბარათა, ბორის გურგუ-
ლია, რევაზ თვარაძე, ჭე-
მალ ლოლუა, ნოდარ მა-
ლაზონია (მხატვარ-რედაქ-
ტორი), ალექსანდრე სამ-
ხონია, ბეჟან ხინაღლიძე
(მთავარი რედაქტორის მო-
ადგილე), ჯანუღ ჩარკვაია-
ნი, თამაზ წიგწიაძე, ნა-
ფი ჭუსოთი.

ტექნიკური რედაქტორი
ირაკლი დუნდუა

გადაეცა ასაწყობად
2. 12. 88 წ. ხელმოწერი-
ლია დასაბეჭდად 4. 01.
89 წ. ქალაქის ზომა
60x90/8, ფიზიკური ნაბე-
ჭდი ფურცელი 1,5. სააღ-
რიცხვო-საგამომცემლო თა-
ბახი 1,9. საქართველოს კ-
ცის გამომცემლო ბა,
უნიონის 14. შეკვ. 3030.
ლენ 04601 ტირაჟი 130.000
ეურნალი გამოდის თვეში
ორჯერ. რედაქციაში შემო-
სული მასალები ავტორებს
არ უბრუნდებათ.

ჩვენი მიხმართა: 880008.
თბილისი-მ, რუსთაველის
პროსპექტი № 42.

ტელეფონები: მთავარი
რედაქტორის — 99-55-54,
მთ. რედ. მოადგილის —
93-19-42, პ/მ მდივნის —
93-10-78, მხატვარ-რედაქ-
ტორის — 99-02-38, გან-
ყოფილებათა გამგეების —
93-49-32, რედაქტორ-ლიტ-
მუშაების — 99-02-38,
მდივან-მემაწიანის —
99-76-69.

Сатирико - юмористиче-
ский журнал «НИАН-
ГИ» (На грузинском
языке). Тбилиси, пр. Ру-
ставели № 42. Изда-
тельство ЦК КП Грузии,
Ордена Трудового Крас-
ного Знамени типогра-
фия издательства ЦК
КП Грузии, Тбилиси,
улица Ленина № 14.

ფასი 20 კაპ.
რედაქცია 76137

სასულა ორკესტრის რეპეტიციამ
დირიჟორმა შენიშვნა მისცა მუსიკოსებს:
— მეორე მესაყვირე არასწორად იღებს
ნოტს!

— ის ჯერ არ მოსულა!—უპასუხა ერთ-
ერთმა ორკესტრანტმა.

— კარგი!.. როცა მოვა, მაშინ უთხარით
ამის შესახებ.

— **პატარა**, რამდენ ჯერ უნდა გი-
თხრა, რომ უზრდელ ბავშვებთან ნუ თა-
მაშობ! ხომ არიან ზრდილობიანი და თა-
ვაზიანი ბავშვებიც?!

— სამაგიეროდ მათ არ უშვებენ ჩემ-
თან სათამაშოდ!

შოტლანდიელი სტადიონის სა-
ლაროსთან მივიდა და მოლარეს ორმოც-
დაათი პენსი გაუნოდა. მან თანხას რომ
დახდა, უთხრა:

— ბილეთი ერთი ფუნტი ღირს!
— მე მხოლოდ შოტლანდიის ნაკრების
საყურებლად მოვედი!

— **რა** ღირს თქვენს სასტუმროში
ერთი ღამის გათება?

— ოთხმოცი კრონი!

— მე მხოლოდ სამოცდათხუთმეტი კრო-
ნი მაქვს. იქნებ შეძლოთ ხუთი კრონით
ადრე გამაღვიძოთ?

— **ქალბატონო**, გუშინ თქვენი სი-
მღერა მესმოდა. საკმაოდ სასიამოვნო ხმა
გქონიათ!

— არა, ბატონო! მე მხოლოდ დროის
მოკვლის მიზნით ვმღეროდი..

— მაშინ რატომ იქცევით ისე, თქვენი
დანაშაული მთელმა უბანმა გაიგოს?

— **ალე**, რამდენი ხანია ჩემი სა-
ხურავიდან ჟონავს, თქვენ კი თავს არ
ინუხებთ, რომ შეაკეთოთ! კიდევ დიდხანს
გაგრძელდება ასე?

— დარეკეთ 27-1151

— ეს თქვენი უფროსის ტელეფონია?

— არა, მეტეოროლოგიური სადგუ-
რისა!

მეზოგელი კარზე აკაკუნებს.

— რობერტ, ჩვენ ახალი მანქანა ვიყი-
დეთ, იქნებ ცოტაოდენი პური გვასესხო?

ფოტოკორესპონდენტი მზის ჩასე-
ლის კადრს იღებდა. ამ დროს მასთან პა-
ტარა ბიჭმა მიიბრინა და ეუბნება:

— ბიძია, ვილაც ისრჩობა!..

— მაპატიე, მაგრამ ფირი აღარ მაქვს!

— **პენრი**, რატომ გაქანდი ლიანდა-
გებისკენ?

— თავის მოკვლა მინდოდა და ფოლ-
დინგიდან მომავალ მატარებელს ვუც-
დიდი..

— მაშინ მესამე ლიანდაგზე უნდა გა-
დახვიდე, აქ მხოლოდ ოდენის მატარე-
ბელი დგება!

— **სახლშია** თქვენი და?

— უნდა იყოს!.. ტელეფონის ყურმილი
ჯერ კიდევ გახურებულია!

— **ახალი** სათვალე შეგიძინია, ალ-
ბათ უფრო უკეთ ხედავთ! ასეა, ხომ?

— ცხადია! ხალხს, რომელსაც საერთოდ
ვერ ვამჩნევდი, ახლა პირდაპირ ვეჯა-
ხები!..

მალაზიის გამყიდველი ეკითხება
პატარა პერს:

— ნამდვილად დარწმუნებული ხარ,
რომ შენ იმისათვის გამოგზავნეს, რათა
4 კილო კანფეტი და 200 გრამი კარტო-
ფილი გყვიდა?

— **ჯეკ**, მოხარული ვარ, რომ,
ბოლოს და ბოლოს, თქვენ და თქვენი მე-
უღლე შერიგდით!

— ნურას უკაცრავად! ჩვენ აღარასო-
დეს აღარ შევრიგდებით, ეს არ მოხდება!

— აკი მე თვითონ ვხედავდი, როგორ
ხერხავდით და აპობდით შემას ეზოში?!

— თქვენ შეცდით... ჩვენ მხოლოდ ავეჯს
ვინანილებდით!

— **რამდენი** გრამია კილოგრამ-
ში? — ეკითხება მალაზიის გამგე დამნ-
ებებთანამშრომელს.

— რვაასი... ხუთასი!..

— შესანიშნავია! ხვალვე შემიძლია გა-
გაფორმოთ!

შოტლანდიელი ეუბნება თავის მე-
გობარს:

— შენზე ამბობენ, ცოლს აღარ ეყრე-
ბაო! მართალია?

— მე, უბრალოდ, სხვა გამოსავალი არა
მაქვს: იგი ისე გასუქდა, რომ ნიშნობის
ბეჭედს ვეღარ მიბრუნებს!..

ორი პროვინციელი პირველად
მგზავრობდა ლონდონის ორსართულიანი
ავტობუსით. ერთი მათგანი ავიდა მეორე
სართულზე და იმავე ნუთში უკან ჩამო-
ვიდა გაოგნებული სახით.

— ჯიბე, ზევით არ ახვიდე, იქ მძღოლი
არ ზის!

— **ჩემი** ცოლი არასოდეს არაფერს
არ მეკითხება!

— ჩემიც ასეა, სულ მუდამ მბრძანებ-
ლობს!

— **ელზა**, როგორც კი უარს მეტ-
ყვი, იმ ნუთში მატარებელს ქვეშ შევუ-
ვარდები!..

— მაცალი, რომ მოვიფიქრო!.. შემდეგი
მატარებელი მაინც დილით შემოდის!..

— **რატომ** ხარ დაბლერელი? — ეკი-
თხება სტუდენტი თანაკურსელს.

— მშობლებს მივწერე, სახელმძღვანე-
ლოებისთვის ფული გამოეგზავნათ, მათ
კი წიგნები გამომიგზავნეს!..

ქიმიმა გასინჯა მძიმე ავადმყოფი
და ურჩია სრული სიმედიე და სინყნარე,
მაგრამ ავადმყოფის ცოლი ყოველ ნუთში
ფუსფუსებდა, არ ასვენებდა და გაუთა-
ვებლად ლაპარაკობდა. ექიმიმა წასვლისას
ძილის წამალი დაუტოვა.

— როდის მივცე ეს ტაბლეტები? — იკი-
თხა ცოლმა.

— მას კი არა, თქვენ დაგიტოვეთ. ჩაყ-
ლაპეთ და მაშინვე ჩაგეძინებათ!

თარგმნა მანანა ჩოკოშვილმა

